

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus secundus. In regione proprij spiritus eleuatur, ac dilatatur
mysticus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

ellectus per donum sapientiae eou- que eleuari, vt tandem ad sublimem regionem spiritus diuini pertingat. Ea- propter relicta illa centrali, seu fundi interioritate, quæ in Nunc collecto, & sub parui ac intimi ratione pro- cecebat; ad superiores amplitudines, extensiones, latitudines, ac visus te- ipsam extendas oportet. illa enim quæ in spiritu proprio ad spiritum Diui- num adstat amplissima viuacitas ef- ficat, vt tanquam vmbra, & imagi- nes cœlestium, eiusmodi quoque ma- gnitudines in inferioribus potentijs, & imaginatione resultent: moderatè tamen hoc ipsum contingit, & mi- nus quidem in initio, quam in me- dio, & magis in fine, seu summo pro- prijs spiritus, quam in eius medio. vbi etiam ceu ex regula generali obseruan- dum est, propter subtiliorem indies spi- ritus visum, seu diuini luminis, & bo- nitatis communionem frequenter fie- ri relapsum ad inferiores vires; in qui- bus licet non reperiat positium tæ- dium, aut carentia diuina; attamen quidquid in toto homine inferiori, seu ipso suo spiritu minori regione inue- nitur, tam grossum, rude, & durum videri, vt sine auersione ad similia decidere nequeat. vnde etiam quan- tò citius ab eiusmodi inæqualitate se- se auerterit, & ad puras spiritus vi- siones conuerterit; tantò etiam ex- peditius ad operationes spiritui pro- prias admitti poterit. quæ vt in pra- xi per notabiliores operationes eue-

niant, articulatiùs consequenter dice- mus;

*In regione proprijs spiritus eleuatur,
ac dilatatur mysticus.*

ARTICVLVS SECVNDVS.

*Sapientia a foris prædicat, in plateis dat
Vocem suam.* Ac si diceret, ô pia ani- ma, non amplius in hominis inferiori situ, & quasi in temetipsa vt hucus- que fieri solebat, Diuinæ sapientiæ lo- cum dare debes: nam sapida illa sci- entia, & fruitionis locus, foris, & ad extendentem dilationem prædicat, lo- quutionibusque suis allicit, & in pla- teis; ac spatijs amplioribus vocem suam dat, atque ad spiritualia eleua- re te gestit. sicut aquila prouocans ad volandum pullos suos, & super eos volitans: cupit enim suæ naturæ participes, ad subtiliorem motum quam in paruo nidulo fundi exer- cere soleat, inducere; significans spi- ritus proprijs alas, & pennas exere- uisse, ac tantum virium acquisuisse, vt pondus inferioris hominis ad su- periora leuare possit. Quia verò vo- litando super eos inuitat, adhuc non fidit pullorum alis ex toto, ne fortè viribus destituantur; sed solum in- uitat, modum, & locum volatui a- ptum ostendendo. quia nimirum li- cet hoc loco in regione proprijs spi- ritus eleuetur, & dilatetur; maior ta- men est eius spiritualis visus, quam

Kk 3 con-

constans, & adæquatæ bene-afficientiæ vitalitas. intellectus enim pro primo in hac eleuatione magis sese extendit, intuetur, & nouos mentales situs, spatiaque perlustrat suprâ se, à longè quidem inibi Pulchrum & Bonum cognoscens in alto: nondum tamen ex toto vt suum ibidem possidens. & idè dum ex superioribus ad se, suaque inferiora recidit, hoc ipsum non ægrè, sed benignè ferat; sciens spirituale lumen adhuc non tam altas radices fixisse, vt adæquatè, & tam spiritualiter ipsam machinam inferiorem eleuare possit, sicut internum suum visum. cum ergo adhuc sit bilancis inæqualitas, inferioritate substantante; quoties ad illam ex spiritus regione deciderit, toties illam superno lumine collustrat, depurat, alleuiatque: donec tandem & ipsa inferior machina ex abundantia virium superiorum perfusa, spirituali quadam subtilitate superioribus sitibus coadstet.

Quidquid ergò in spiritus eleuatione, dilatatione, aut decidentia conspexerit, totum hoc pro præambulo, & dispositione ad purè operandum, & situm mentalem tantum congruè formandum transgrediatur pro primo, dein pro secundo subtili eleuatione ad eum qui longè superius est, animum dirigat; quo ita exindè ad apta specie, exercitium actus per operationes intellectus, & voluntatis, consortij diuinæ naturæ fruitio instituat, foueaturque. vt porrò continuum ho-

2 Sap. 7.

rum fiat incrementum, ex sequentibus constabit.

*Cum luminosa viuacitate ascendit
continuo.*

ARTICVLVS TERTIVS.

IN sapientia est spiritus a intelligentia, sanctus, vnicus, multiplex, subtilis. Ac si diceret, ô pia anima, licet Deus in semetipso sanctus, & vnicus sit, in nobis tamen per spiritum intelligentiæ, & diuini consortij sapidissima familiaritate, est multiplex, ac subtilis, multiplex quidem, quantum ad diuisiones varias operationum; vnde hoc loco luminosa illa viuacitas, qua continuo ad superiora ascenditur, quasi vox multitudinis; maxima actiuitate in spiritu proprio loquutiones suas diffundit: ita vt ipsæ operationes, seu verba mystica ex sese quasi profluant, facillimèque proferantur, ac admirabili prorsus varietate modo sursum, modo deorsum, sinistrorsum, vel dextrorsum, antrorsum, vel retrorsum circumuolutiones suas iucundè admodum peragant. Subtilis autem, quia continuo profectu maioris radicationis in charitate, spiritum proprium incessanter ad spiritum diuinum subtili, ac substantijs separatis conformi intelligentia, allicit.

Pro exercitio actus itaque, hæc omnia, & quidquid in spiritu agilitatis, Pulchri, Boni, ascensus, & subtilioris semper aspectus inuenitur, habetur,